



■ † Κυριακὴ τῆς Μελλούσης Κρίσεως

## «Ἄς θρηνήσουμε τώρα...»\*

**Ἀπόστολος** (Α΄ Κορινθ. η΄ 8-θ΄ 2)

**Ἄδελφοί,** βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύωμεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. **Βλέπετε** δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. **Ἐὰν** γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **Καὶ** ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **Οὕτω** δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **Διόπερ** εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. **Οὐκ** εἰμὶ ἀπόστολος; **Οὐκ** εἰμὶ ἐλεύθερος; **Οὐχὶ** Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; **Οὐ** τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; **Εἰ** ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ ἢ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

**Εὐαγγέλιον** (Ματθ. κε΄ 31-46)

**Ἐἶπεν** ὁ Κύριος· **Ὅταν** ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' Αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης Αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν Αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. **Τότε** ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ

δεξιῶν Αὐτοῦ· **Δ**εῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς Μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **Ἐ**πείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ Μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ Με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ Με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ Με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ Με, ἐν φυλακῇ Ἦμην, καὶ ἦλθετε πρὸς Με. **Τ**ότε ἀποκριθήσονται Αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· **Κ**ύριε, πότε Σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; **Π**ότε δέ Σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; **Π**ότε δέ Σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς Σε; **Κ**αὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· **Ἀ**μὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν Μου τῶν ἐλαχίστων, Ἐμοὶ ἐποιήσατε. **Τ**ότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· **Π**ορεύεσθε ἀπ' Ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. **Ἐ**πείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ Μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ Με, ξένος Ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ Με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ Με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ Με. **Τ**ότε ἀποκριθήσονται Αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· **Κ**ύριε, πότε Σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν Σοι; **Τ**ότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· **Ἀ**μὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ Ἐμοὶ ἐποιήσατε. **Κ**αὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

**Ἡ** φοβερὰ Κρίσις! **Ὁ** Κριτὴς ἔρχεται σὲ νεφέλες, περιστοιχισμένος ἀπὸ ἀμέτρητα πλήθη ἀσωμάτων Δυνάμεων. **Σ**άλπιγγες ἠχοῦν σὲ ὅλα τὰ ἄκρα τῆς γῆς καὶ ἐγείρουν τοὺς νεκρούς.

**Οἱ** ἀναστημένοι κατευθύνονται στὸν προωρισμένο τόπο, ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Κριτοῦ, ἔχοντας ἓνα προαίσθημα γιὰ τὴν ἐτυμγορία ποῦ θὰ ἀκολουθήσῃ.

**Τὰ** ἔργα τοῦ καθενὸς εἶναι γραμμένα στὸ μέτωπό τους. **Κ**αὶ μόνο στὴν





ἐμφάνισί τους κατοπτρίζονται οἱ πράξεις καὶ τὸ ἦθος τους.

**Ὁ** χωρισμὸς ἐκείνων ποὺ στέκονται στὰ δεξιά Του καὶ τῶν ἄλλων ποὺ στέκονται στὰ ἀριστερά Του, γίνεται ἀπὸ μόνος του, αὐτομάτως.

**Τελικὰ ὅλα ὠρίσθηκαν.**

**Ἐπικρατεῖ βαθεῖα σιγή. Σὲ μία στιγμή ἀκούγεται ἡ ἐτυμγορία τοῦ Κριτοῦ: Μερικοὶ ἀκοῦνε τὸ «Δεῦτε» καὶ ἄλλοι τὸ «Πορεύεσθε». «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄς μᾶς ἐπισκιάσῃ τὸ**

**ἔλεός Σου»,** θὰ κραυγάζουν. **Μὰ** θὰ εἶναι πιά ἀργὰ γιὰ τέτοια ἐπίκλησι.

**Τώρα** πρέπει νὰ ἀναλάβουμε τὸ ἐπαχθὲς ἔργο νὰ σβήσουμε ὅσα δυσάρεστα ἔχουν γραφῆ στὰ μέτωπά μας. **Στὴν Κρίσι** ἴσως εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ χύσουμε ποταμοὺς δακρῶν γιὰ νὰ καθαρίσουμε τὸν ἑαυτό μας. **Αὐτὸ** ὅμως δὲν θὰ μᾶς μετατρέψῃ σὲ καλοὺς. **Ἄς** θρηνήσουμε τώρα, ἂν δὲν θελοῦμε νὰ τρέχουν μετὰ ἀπὸ τὰ μάτια μας ποταμοὶ δακρῶν. **Ἄν** δὲν μπορούμε οὔτε αὐτὸ νὰ κάνουμε, ἄς ἀποκτήσουμε τουλάχιστον καρδιακὴ συντριβή, νὰ ἐξομολογηθοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας στὸν Κύριο, νὰ τοῦ ζητήσουμε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ καὶ νὰ ὑποσχεθοῦμε νὰ μὴν Τὸν προσβάλουμε ξανά μὲ τὴν παράβασι τῶν Ἐντολῶν Του. **Καὶ** τότε ἄς γίνουμε ζηλωτὲς στὴν πιστὴ ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεώς μας.

□

---

(\*) Ὅσιον Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωτικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 69-71, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότοπ, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.